

— Другари! получи се писмо отъ началника на Българската народна банка въ града, съ молба да го прочета на всеуслишание!

Настъпи едно леко размърдване, чу се тихъ, почти невнятенъ шепотъ, и веднага едно напрегнато внимание скова всички.

— И азъ съ доволство — какво думамъ! — съ гордостъ струвамъ това.

И той зачете писмото. Гласътъ му, отначало увѣренъ и твърдъ, затрепера, прекъсванъ все по-често и по-дълго отъ душевни вълнения, които заразиха и насъ . . . Но, още не дошълъ до сжщината на писмото, една сѣнка се вдигна отъ срѣдата на учителскитѣ редове, сгуши се следъ малко и се измъкна по пътеката между столоветѣ. Мнозина не забелязаха това странно видение, което се показва за мигъ и сжщо тѣй за мигъ изчезна, безъ да произведе, какъвто и да било шумъ около себе си . . .

А писмото гласѣше: преди нѣколко дни, когато пунктовитѣ учители отъ околията получавали заплатитѣ на своитѣ колеги, касиерътъ при провѣрка на касата си открилъ единъ недоимъкъ отъ 10,000 лева. Смутенъ и забърканъ отъ тая липса, той дълго провѣрявалъ и паричната наличностъ, и държанитѣ си бележки, за да се увѣрява все повече и повече въ истинността на печалното положение, въ което билъ изпадналъ. Отчаянъ, той отива при началника на банката, съобщава му за своята открита отъ самия него нередовностъ, като му обявява въ сжщото време решително, че, ако утре до обѣдъ не си обясни, на какво се дължи тая липса, той ще се самоубие. И ще пристъпи къмъ тая крайностъ не за друго, а защото не иска да се мисли, че е злоупотрѣбилъ държавни срѣдства.

Напразни били увещанията на банковия началникъ. Касиерътъ си останалъ на своето. Паритѣ той ще може да внесе по нѣкакъвъ начинъ, но сѣнката на съмнение въ неговата добросъвестностъ все ще тежи надъ него. А тъкмо тази сѣнка не може да понесе той.

*

На другия день всички банкови чиновници се залавятъ трѣпно за работа, но работата не имъ спори. Предъ тѣхъ е образътъ на кървавата смъртъ, и тѣ всички поглеждатъ къмъ своя отчаянъ другаръ, който съ изцѣклени очи провѣрява, може би за стотни пътъ, касата си и прави нервни бележки върху широки, вече на шарени по всички направления листове. А часовниковата стрелка като никога се движи напредъ и все напредъ и скоро ще покаже 12. Да би могло, тѣ, които преди сж се сърдили на нейния